

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА

ПЕТТА СЕКЦИЈА

ПРЕДМЕТ
НОВОСЕЛСКИ против РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

(Жалба бр. 23837/04)

ОДЛУКА

СТРАЗБУР

11 март 2008

Напомена: Македонскиот превод на текстот на одлуката на Европскиот суд за човекови права е исклучиво информативен и од него не произлегуваат никакви права и/или обврски. Единствено официјалниот текст на одлуката на Европскиот суд за човекови права на англиски и/или француски јазик, објавена од страна на Судот е автентичен и се смета за оригинал. Не е дозволено објавување на овој превод на било каков начин без претходна дозвола од страна на Министерството за правда на Република Македонија, освен во случај доколку се користи за информирање.

Во случајот Новоселски против Република Македонија,

Европскиот Суд за човекови права (Петти оддел), заседавајќи во совет составен од:

Peer Lorenzen, Претседател,
Snejana Botoucharova,
Karel Jungwiert,
Volodymyr Butkevych,
Rait Maruste,
Mark Villiger,
Мирјана Лазарова Трајковска, *судии*,
и Claudia Westerdiek, *секретар на оделот*,

Имајќи ја предвид жалбата поднесена на 16 јуни 2004,

Имајќи ја предвид одлуката да го примени член 29 став 3 од Конвенцијата и едновремено да ги разгледува допуштеноста и основаноста на жалбата,

Имајќи ги предвид формалните декларации за прифаќање на пријателска спогодба во предметот,

Расправајќи го одлучи следното:

Факти

1. Жалителот г-дин Ристо Новоселски е македонски државјанин роден 1935 година и живее во Скопје. Македонската Влада („Владата“) беше застапувана од својот агент, г-ѓа Р. Лазареска Геровска.

Фактите на предметот како што беа изложени од странките можат да се сумираат на следниот начин:

1. *Историјат на предметот*

Жалителот бил запослен во АД Охис („работодавец„) од 1978 до 2001 година кога заминал во пензија. За тек на тоа време, тој бил неколкупати распоредуван на различни работни места. На 30 Јануари 1989 година бил назначен за Советник на генералниот директор на работодавецот. Тој бил на таа позиција до 10.09.1990 година кога работодавецот го разрешил.

Со одлука од 1 Април 1991 (“одлуката од 1991“) работодавецот го прераспоредил жалителот како комерцијалиста. Одлуката била поништена со судска одлука на 17 Февруари 1992 година бидејќи описот на работното место не бил во согласност со квалификациите на Апликантот. И покрај поништувањето на одлуката, работникот продолжил да работи како комерцијалист до 1 Мај 1992 година, кога бил повторно прераспореден, овој пат како раководител на одделение. Со судска одлука од 9 Декември 1994 година, одлуката на работодавачот од 1992 година била исто така поништена со исто образложение: дека моменталното работно место не одговара на неговите квалификации.

2. *Парнични постапки за компензација на жалителот по однос на одлуките за прераспоредување од 1991 и 1992 година*

На 24 Јануари 1994 година жалителот поднел барање за надомест на штета против работодавецот по однос на одлуките од 1991 и 1992. Во двата случаи, тој барал исплата на разлика

во платите што би ги примал како Советник на Генералниот директор и платите од прераспоредувањата.

На 8 Ноември 2000 жалителот успеал во своето барање за изземање на судијата М.П. од неговиот случај. Неговиот случај бил доделен на одлучување на судијата Ј.С.П.

На 7 Ноември 2002 судскиот совет на Основниот суд Скопје 1 со кој претседавал судијата Ј.С.П., делумно го усвоил тужбеното барање на жалителот, доделувајќи му компензација во износ понизок од бараниот како и затезна камата. Судот го одбил барањето на жалителот за поврат на разликата во плата што би ја добивал како Советник на генералниот директор, споредјќи дека судските одлуки кои ги поништиле одлуките за прераспоредување од 1991 и 1992 година не утврдиле негово повторно назначување на истата позиција.

На 20 Ноември 2003 година Апелациониот суд Скопје ја потврдил првостепената одлука. Жалителот наведе дека одлуката нему му била доставена на 23 Декември 2003 година.

На 11 март 2004 Јавниот обвинител не го прифатил барањето на жалителот да поведе постапка за заштита на законитоста пред Врховниот суд.

ЖАЛБЕНИ НАВОДИ

Жалителот се жалеше согласно член 6 од Конвенцијата дека постапките траеле неразумно долго, дека домашните судови неправилно го примениле домашното законодавство по однос на доделениот надомест, и дека судијата Ј.П.С. бил пристрасен. Во

контекст на ова, жалителот реферирал на друг случај каде одлучувал тој судија и кој што бил сменет по негово барање.

ПРАВО

На 3 Јануари 2008 година Судот ја прими следната декларација од Владата:

„Јас Радица Лазареска Геровска, Агент на Владата, изјавувам дека Владата на Република Македонија понудува да му исплати ex gratia 2.200 Евра на г-дин Ристо Новоселски со цел постигнување на пријателска спогодба во понапред споменатиот предмет кој се наоѓа на одлучување пред Европскиот Суд за Човекови Права.

Овој износ, кој би требало да покрие секаква материјална или нематеријална штета како и било какви трошоци и надоместоци, ќе биде конвертиран во македонски денари по курс применлив на денот на исплатата, и ќе биде ослободен од било какви такси или давачки кои би можеле да се применат. Тој ќе биде исплатен во рок од три месеци сметано од датумот на известувањето за одлуката на Судот согласно член 37 став 1 од Конвенцијата. Во случај на доцнење на исплатата на тој износ надвор од споменатите три месеци, Владата презема обврска да исплати затезна камата на истиот, сметано од истекот на периодот утврден со спогодбата, по стапка еднаква на најниската стапка за позајмени средства на Европската централна банка, за

периодот до плаќањето плус 3 %. Исплатата ќе претставува конечно решавање на предметот.“

Декларацијата потпишана и доставена до Судот од страна на жалителот, *inter alia*, го содржеше следното:

Јас Ристо Новоселски, жалител, забележувам дека Владата на Република Македонија е спремна да ми исплати ex gratia 2.200 Евра со цел постигнување на пријателска спогодба во понапред споменатиот предмет кој се наоѓа на одлучување пред Европскиот Суд за Човекови Права.....Јас го прифаќам овој предлог и се откажувам од било какви идни барања против Република Македонија по однос на фактите актуелизирани со оваа жалба. Изјавувам дека ова претставува конечно решавање на предметот.“

Судот забележува дека е постигната пријателска спогодба помеѓу странките. Задоволен е дека спогодбата е заснована на почитување на човековите права онака како што се дефинирани во Конвенцијата и Протоколите и не наоѓа причини од јавен интерес кој би оправдале продолжување на постапувањето по жалбата (Член 37 став 1 *in fine* од Конвенцијата) Со оглед на понапред изнесеното, соодветно е да се прекине примената на член 29 став 3 и да се симне предметот од листата.

Заради тие причини, Судот едногласно

Одлучи, да ја симне жалбата од листата на предмети.

Claudia Westerdiek
Секретар

Peer Lorenzen
Претседател